

[Pia Kjærsgaard]

gældende, hr. boligminister, hvis den eventuelt skulle komme til udførelse i boligministerens regeringsperiode?

Der står også, at det må påhvile kommunerne at løse denne opgave. Ja, for staten har jo overhovedet ikke ansvaret for de mange tusinde, som folketinget har vedtaget skal flytte til Danmark.

Så vil jeg da til sidst give boligministeren denne anbefaling: hvis der er ting i redegørelsen, som boligministeren ikke kan svare på, så lad være med at tage dem med i redegørelsen, hr. boligminister. Så havde vi jo nok overhovedet ikke siddet her denne eftermiddag.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Boligministeren henviste i sit svar til mig til et svar, som han har givet hr. Albrechtsen i dag. Det svar har jeg set.

Jeg sagde, at en LO-familie i perioden 1979 til 1985, hvis den lejede en bolig, havde tabt 25 pct. i forbrugsmulighed, medens den, hvis den ejede sin bolig, havde fået plus 3 pct. i forbrugsmulighed. Hvordan lyder svaret så? For det første vil boligministeren slet ikke kommentere lovmodelrådets konklusioner, men fremhæver, at beregningsresultaterne i høj grad er påvirket af, hvilken tidsperiode der betragtes. Og så kom boligministeren med nogle tidsperioder. Jeg vil næppe tro, man kan finde en tidsperiode, der kan opveje det kæmpesvælg, der er mellem minus 25 pct. og plus 3 pct., så den tendens, der ligger i lovmodelrådets konklusion, er temmelig sikkert 100 pct. rigtig. Dermed være ikke sagt, at den det næste år kunne være minus 20 pct. og plus 1 pct., men det er i den retning.

Det, hr. Albrechtsen har spurgt om, er, hvor meget ministerens planer yderligere vil forringe lejernes forbrugsmuligheder i forhold til ejernes, og her konkluderer ministeren så, at som udgangspunkt skal det hele være, som det har været hele tiden. Man vil tilstræbe en udvikling, der dels er i rimelig overensstemmelse med den samlede indkomstudvikling, står der, dels ikke udviser væsentlige indbyrdes forskydninger. Det kan jeg kun tolke sådan, at det, der i dag er omkring minus 25 pct. til lejerne og omkring

plus 3 pct. til ejerne, også skal være sådan i fremtiden. Eller har jeg misforstået det?

Torben Lund (S):

Jeg vil godt først gøre en bemærkning til boligministerens afsnit vedrørende boligydelsen og de statslige refusioner, overgangen til bloktilskud.

Nu er det vel sådan, at man ikke kan for-tænke hverken kommunerne eller folketin-gets partier i at have en vis skepsis, når noget overgår fra refusioner til bloktilskud – der har jo ikke været nogen særlig heldige erfa-ringer med dette ude i kommunerne – men jeg vil da godt spørge boligministeren: når det nu overgår til bloktilskud – hvis boligmi-nisteren da ellers får flertal for det – er det så også meningen, at det bloktilskud, det her drejer sig om, skal reguleres i forhold til den meget kraftige stigning, som vi ved vil komme i boligydelsesudgifterne? Der er jo ikke tale om en ydelse, som kommunerne har mulighed for at skønne over, men det er jo en lovbunden ydelse, det er en retsydelse for de borgere, der i øvrigt er berettigede til bolig-ydelse; der er ikke noget skøn ude i kommu-nerne. Derfor skulle det jo være ret nemt at svare på, om man også er til sinds at regulere bloktilskuddene i forhold til de stigende ud-gifter, der vil komme alene i kraft af stignin-gen i antallet af ældre. Og hvis det nu er det retfærdighedsprincip, man vil bygge bloktil-skudsordningen på, så kunne man jo egentlig lige så godt beholde refusionsordningen; man kan jo ikke lave noget mere retfærdigt, hvis man også vil tage højde for stigningen, end netop refusionsordningen, hvor man jo giver beløb præcis i forhold til det antal ud-betalinger, den pågældende kommune har haft; på den måde vil man følge udviklingen i antallet af ældre, endda helt præcist, én for én.

Jeg synes også, boligministeren slap lidt nemt om ved spørgsmålet om boligbehovet; vi kommer jo nok ikke videre med det i dag, men jeg synes, det var karakteristisk, at i bo-ligministerens indlæg, også det mundtlige indlæg, var der overhovedet ikke antydning af at gå ind i en analyse af boligbehovet eller en beskrivelse af, at de kvoter, man sætter for det almennyttige byggeri, på nogen måde skulle dække det behov, der er for almennyt-tige boliger.